

FARNÍ ZPRAVODAJ

8. září 2024

č. 36/2024

23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

V předchozím textu (Mk 7,1-23) Ježíš vedl ostrou diskusi o předpisech vztahujících se k rituální čistotě. Pak sám přešel přes pohanské, tedy nečisté území Týru, Sidónu i Dekapole a vstoupil do „čisté“ Galileje. Zde je hluchý člověk. Tato nemoc je symbolem nečistých, ale i nechápajících. Všichni potřebují uzdravení!

Evangelium – Mk 7,31-37

Ježíš odešel z tyrského kraje a šel přes Sidón územím Desetiměstí ke Galilejskému moři. Přivedli k němu hluchoněmého a prosili ho, aby na něho vložil ruku. Vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, vzhlédl s povzdechem k nebi a řekl:

„Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“ A hned se mu otevřel sluch, rozvázal se mu jazyk a mluvil správně. (Ježíš) jim pak přikázal, aby o tom nikomu neříkali. Čím více však jim to přikazoval, tím více to rozhlašovali. Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“

Děkování nás uzdravuje a naplňuje radostí

Když jeden z (uzdravených) zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl Ježíšovi k nohám a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“ (srov. Lk 17,15-19)

Spoustu dobrých věcí považujeme za samozřejmost

Spoustu dobrých věcí v životě považujeme za samozřejmost. Když jsme zdraví, je to normální. Když se k nám někdo chová hezky, plní svoje úkoly, ze kterých máme prospěch, nezištně nám pomůže, co je na tom zvláštního? Tak to přece

má být. Proč bychom tomu měli věnovat zvláštní pozornost? Jako bychom na to měli nějaký automatický nárok.

Mnoha věcí si všimneme, až když o ně přijdeme...

Problém je v tom, že s tímto přístupem přestaneme dobré a „fungující“ věci ve svém životě vnímat a uvědomíme si je až ve chvíli, kdy o ně přijdeme. A začneme se dožadovat svých práv, vynuocovat si to, čeho jsme si před chvílí ani nebyli vědomi. Zvláštní je i to, že když někdo považuje naši pomoc, službu, projev lásky za samozřejmý a ani nám nepoděkuje, není nám to příjemné. Když není naše práce pro druhé oceněna, frustruje nás to a ztrácíme chuť v tom pokračovat.

Tento zvláštní rozpor pramení z toho, že v srdci cítíme, co je správné, jak by věci měli být, vnímáme, že jsme stvořeni ke štěstí, přehlízíme ale to, že svět ve kterém žijeme i my sami jsme zasaženi následky hříchu. Jsme poznamenáni nedostatkem lásky, nakaženi sobectvím.

Dík a chvála druhé lidi motivuje

Poděkovat a pochválit znamená uznat, že službu druhého nevnímáme jako samozřejmost, že si vážíme úsilí, které musel vynaložit, aby překonal sobectví a pohodlnost. Ukazuje to, že jsme si dobrých věcí všimli, že si jich vážíme. Pro druhé je projevená vděčnost obrovským zdrojem motivace pokračovat v láskyplné službě.

Vděčnost Bohu je lékem na naši přecitlivělost

Bůh od nás motivaci nepotřebuje, On sobectví překonávat nemusí. Vděčnost Bohu a modlitba chvály jsou ale lékem na naši nevšímavost k dobrým darům života a přehnanou citlivost na sebemenší nedostatek. Posilují naši důvěru v jeho dobrotu a naplňují nás radostí.

Pavel Semela, vira.cz

Co udržuje svět v chodu

Papež František vysvětluje, že soucit „umožňuje vidět věci lépe“.

Co „držuje svět v chodu“? Někdo by mohl odpovědět, že ekonomika, jiný třídní boj, další zvědavost nebo touha podnikat a experimentovat, další láska. Před více než třiceti lety v Argentině řekla jedna stará žena biskupu Bergogliovi, že Boží milosrdenství je oporou světa, („kdyby Pán všechno neodpustil, svět by neexistoval“); dnes František naznačuje, co je „motorem“, který ho udržuje v chodu. V katedrále v Jakartě papež upřesňuje, že to, co pohání svět kupředu, je „milosrdenství, které se dává“ v soucitu. Řekl, že soucit neznamená rozdávát pomoc nebo almužnu potřebným „s pohledem shůry“, ale znamená sklonit se a skutečně se spojit s těmi, kdo jsou na zemi, a tak je pozvednout a dát jim naději. Znamená to také přijmout sny a touhy těch, kteří potřebují spásu a spravedlnost, a stát se jejich podporovateli a spolupracovníky.

Jsou lidé, kteří se soucitu bojí, poznamenal Petrův nástupce, „protože ho považují za slabost“ a „místo toho vyzdvihují, jako by to byla ctnost, vychytralost těch, kteří slouží svým vlastním zájmům tím, že se od všech drží v odstupu, nenechají se ničím a nikým ‚dotknout‘ a myslí si, že tak jsou při dosahování svých cílů bystřejší a svobodnější“. To je však,“ řekl, "falešný pohled na skutečnost". Protože „to, co udržuje svět v chodu, nejsou kalkulace vlastních zájmů, které zpravidla končí ničením stvoření a rozdělováním společenství, ale rozdávaná láska“. „Soucit nezakrývá skutečný pohled na život, naopak, díky němu vidíme věci lépe, ve světle lásky“.

Právě o soucitu svědčí Ježíš na každé stránce evangelia: není lhostejný ke skutečnosti, je viditelně dojatý, nechává se zranit dramatem a potřebou těch, s nimiž se setkává. Naopak lhostejnost, která se v dlouhodobém horizontu mění v cynismus, nás nutí věřit, že jsme svobodnější, ale ve skutečnosti nás kousek po kousku činí méně a méně lidskými.

Andrea Tornielli, vaticannews.va

Ohlášky

- Sběrka z minulé neděle: v Rychalticích – 4 500 Kč, na Hájově – 4 150 Kč, v Hukvaldech – 3 920 Kč. Srdečné díky všem dárcům.

Do sbírky pro Gazu můžete přispět na účet Charity Česka republika:

Č. ú.: 55660022/0800, VS 164

- Děkuji všem, kdo se zapojili do příprav a přenášení všeho potřebného, a také všem sponzorům a dobrodincům. Výtěžek půjde na ozvučení a výmalbu SC.
- **V sobotu 14. září na svátek Povýšení svatého kříže** Mons. Jan Graubner, předseda ČBK spolu s biskupy českých a moravských diecézí **vyzývá**, aby se věřící přidali **k tiché adoraci za mír na Ukrajině**. U nás bude možnost **v kostele Sv. Mikuláše od 14.00 do 19.00**. Zapište se prosím k adorační stráží.
- **20. září bude pro rodiče a děti sloužena mše svatá jim uzpůsobená a hodinu před zkouška scholičky v SC.**
- **Náboženství a Biblická hodina (původně v Krnalovicích) se bude letos učit od 1. do 9. tř. v Základní škole ve středy. Začínáme 11. září.** Biblická hodina 12.55 –13.30; náboženství 1 a 2. tř., 3. a 4. tř. a 5.tř. 13.30 – 14.15, 6. -9. tř. 15.05 – 15.50.
- **Společenství mládeže se bude setkávat v pátky v 18.45.**
- **Trojlístek Rychaltice zve děti od 1. do 9. třídy na Podzimní víkendovku ve Staříči v termínu 27. – 29. září 2024. Přihlašujte prostřednictvím QR kódu z plakátu do 22. září.**

Pořad bohoslužeb

8. – 15. září 2024

Ne 8. 9.	23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Poděkování za úrodu	10.30 Rychaltice	Jako poděkování za úrodu a Boží požehnání
Po 9. 9.	Pondělí, mezidobí, 23. týden		
Ut 10. 9.	Úterý, mezidobí, 23. týden	18.00 Hukvaldy	Za † Josefa a Martu Sýkorovy, dceru, syna a rodiče
St 11. 9.	Středa, mezidobí, 23. týden	18.00 Rychaltice	Na jistý úmysl
Čt 12. 9.	Jména Panny Marie	18.00 Hájov	Za + Marii Kabátovou rodinu Kabátovu a Babincovu
Pá 13. 9.	Sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve	18.00 Rychaltice	Na poděkování za přijatá dobrodiní
So 14. 9.	Povýšení svatého kříže svátek	8.00 Rychaltice	Za + rodiče Čajánkovy a celou + rodinu
Ne 15. 9.	24. NEDĚLE V MEZIDOBÍ Sbírka na církevní školy	7.30 Rychaltice	Za Pavla Kalmana, manželky a zemřelou rodinu
		9.30 Hukvaldy	Za Annu a Zdeňka Laníkovy a za + sourozence a rodiče
		11.00 Hájov	Za živé i † farníky našich farností

- Každý den ve 21.00 hod. Vás zvu ke společné modlitbě za naše farnosti a mír ve světě. Otče náš, Sláva Otci a Zdravas za nová kněžská povolání z farnosti.
- Adorace NSO v kostel Sv. Mikuláše v Rychalticích s možností svátosti smíření v příštím týdnu bude v pátek 17.00 – 17.55 a v sobotu 14.00 – 19.00.

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST Duchovní správce
RYCHALTICE, HUKVALDY P. David Tyleček

Rychaltice 3, 739 46 Hukvaldy | farnost-rychaltice.cz
kontakt: 731 625 686, rkf.rychaltice@doo.cz, rkf.hukvaldy@doo.cz